

GŁOS WĄBRZESKI

Przedpłatni w kwartalnym numerze 1,20 zł w całości, w półrocznym numerze 2,40 zł w całości, w rocznym numerze 4,80 zł w całości. Przy odbiorze należy zapłacić za dostawę i opłatę pocztową. Wskazywać należy na adres: Głos Wąbrzeski, ul. Mickiewicza 23, Wąbrzeźno. Wskazywać należy na adres: Głos Wąbrzeski, ul. Mickiewicza 23, Wąbrzeźno.

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza 3-lin. w wiadomościach pocztowych 30 gr. za reklamy na str. 3-lin. w wiadomościach pocztowych 30 gr. za pierwszy str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłoszeniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo w poniedziałek, środę i piątek. Skrytka pocztowa 23. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 23. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Pom. 204.252.

Piątek Mamerta b. w.
Sobota Pankracego b.
Niedziela Serwacego

Dziś wschód słońca o godz. 4.13 zach. 7.40
Jutro „ „ „ 4.15 „ 7.38
Dziś „ księżycy „ — „ 6.45

Nr. 56

Wąbrzeźno, sobota 12 maja 1928 r.

Rok VIII

Pokój wieczny a kwestja Pomorza.

Niemieckie pretensje do Pomorza na przeszkodzie do zawarcia pokoju powszechnego.

Potępienie wojny, dążenie obecne ze strony Stanów Zjednoczonych do uniemożliwienia jej w przyszłości jest niewątpliwie hasłem szczytnym, ale, niestety hasłem utopijnym w świecie realnym, w tym świecie, w którym n. p. żyją Niemcy, odrzucające „Locarnański pakt wschodu”, myślące ciągle o odebraniu Polsce Pomorza i zbrojące się potajemnie pelną parą.

Ostatnia akcja amerykańskiego sekretarza stanu dla spraw zagranicznych Kelloga nie jest bynajmniej pierwszą w kierunku wyrzucenia się wojny na rzecz pokojowego regulowania sporów międzynarodowych. Liga Narodów już od dłuższego czasu dyskutuje, jak wiadomo, nad sprawą wiecznego pokoju i ustanawia różne komisje dla badania tego szczytnego problemu. Niestety wszystko kończy się na frazesach.

Jeżeli pominiemy takie fakty, że sama Ameryka buduje coraz to nowe pancerniki, że „pacyfistyczna” Anglja nie chce gwarantować bezpieczeństwa i nienaruszalności granic na wschodzie, w końcu, że Rosja bolszewicka nie ustaje w zamiarach wzniecenia krwawej rewolucji na całym świecie, — przyznać musimy że głównym przeciwnikiem w zawarciu pokoju powszechnego są Niemcy.

Nie od dzisiaj wiadomo, że Niemcy nie pogodzą się nigdy z powojenną rzeczywistością, że stale i wytrwale dążą i dążyć będą do rewindykacji terytorjalnych i w tym celu zbroją się potajemnie, wychowując równocześnie młodzież w kuloie dla przyszłej i nieodwołalnej wojny odwetowej. Cała dotychczasowa polityka niemiecka, taktyka prasy i sposób myślenia większej części narodu niemieckiego wskazuje bowiem na to, że Niemcy nie podpiszą nigdy żadnego paktu pokojowego, któryby im odebrał ostatecznie i bezapelacyjnie nadzieję na odzyskanie z powrotem Pomorza. Górny Śląsk mogą z czasem przeboleć, ale polskiego Pomorza, oddzielającego Prusy Wschodnie od Rzeszy Niemieckiej, nie zapomną nigdy.

Powody, dla których jak się zdaje utrata t. zw. „korytarza pomorskiego” jest dla Niemiec przykrejszą, niż utrata Górnego Śląska, lub Alzacji i Lotaryngji, polegają właśnie na tem, że chociaż „korytarz” nie jest zasadniczo zamieszkały przez Niemców, strata jego stanowi wyłom w terytorjalnej ciągłości Rzeszy Niemieckiej, gdyż oddziela od niej prowincje Prus Wschodnich. Nadto posiadanie Pomorza przez Polskę pozbawia Niemcy bezpośrednio, nieprzerwanego wylotu ku Wschodowi, ku owej Rosji, która nieustannie narzuca się marzeniom polityków i przemysłowców niemieckich jako targ przyszłości i rezerwar siły dla Niemiec.

Kwestja Pomorza, która dla Niemiec stanowi najważniejszą przeszkodę w podpisaniu jakiegokolwiek traktatu o pokoju powszechnym, — nie ma niestety żadnego rozwiązania.

W teorii idealnym rozwiązaniem byłoby naturalnie... wymienienie Pomorza w zamian za Prusy Wschodnie, tak, aby Niemcy pozyskały Gdańsk i nieprzerwalność terytorjum, Polska zaś otrzymała Królewiec i otwarte morze bardziej na Wschód. Fakt, że na Pomorzu ludność jest niemal czysto polska, a w Prusach Wschodnich niemiecka, — nie stanowiłyby

przeszkody nie do przewyciężenia, ponieważ widzieliśmy wymiany ludności, przeprowadzone po wojnie na większą już skalę i wśród trudniejszych warunków.

Zarówno jednak w Niemczech, jak i w Polsce to teoretycznie poprawne rozwiązanie spotkałoby się z burzą protestów i z jednym wielkim głosem oburzenia. Dla przykładu jednak warto kwestję tę rozpatrzyć jeszcze z innego punktu widzenia.

Kłopot z Pomorzem polega jedynie na tem, że jest to... korytarz. To znaczy: podczas, gdy tworzy wyjście dla jednej strony, jego ściany tworzą barjerę dla drugiej strony. Gdybyśmy mogli przez odstąpienie go Niemcom zniweczyć tę jego cechę charakterystyczną, możnaby mówić, że istnieje jakieś rozwiązanie kwestji Pomorza, jakkolwiek w praktyce niewykonalne. Ale w takim wypadku byłaby dokonana tylko zmiana ustosunkowań i korytarz byłby nadal głośny jako korytarz, korytarz niemiecki.

Nawet z międzynarodowego punktu widzenia patrząc, jest rzeczą bardzo wątpliwą, czy niemiecki korytarz byłby lepszy, niż korytarz

polski. Mógłby być rzeczą jeszcze gorszą. Rozpatrując bliżej tę sprawę ujrzymy, że przez niemiecki korytarz Polska byłaby oddzielona od morza przez długie niemieckie nabrzeżenie i byłaby całkowicie zdana na niemiecką dobrą wolę co do swojej komunikacji z otwartymi morskimi drogami światowego handlu.

Nie trzeba zapominać w końcu, że polski korytarz gwarantuje krajom takim, jak Czechosłowacja i Węgry alternatywne drogi, które bronią je przed wymuszeniami niemieckich taryf kolejowych. Ten ostatni wzgląd jest także ważny dla brytyjskiego handlu z Europą.

Niemcy powinny zrozumieć więc nareszcie, że kwestja Pomorza jest już ostatecznie przesądzona, że wszystkie względy przemawiające za tem, że Pomorze pozostać musi na zawsze nierozdzielalną częścią Polski, która dziś jest już pełnym mocy wielkim mocarstwem w Europie.

Jeżeli Niemcy to zrozumieć potrafią, wtedy dopiero szczytna inicjatywa Ameryki, dotycząca wiecznego pokoju, wejść może na drogę realizacji.

Wojna japońsko-chińska faktem dokonany

Obywatele państw obcych opuszczają Tsi-Nan-Fu. — Mobilizacja w Japonji.

Londyn, 9. 5. Wedle nadeszłych tu w ostatniej chwili doniesień z Tokio japońskie ministerstwo wojny przygotowuje mobilizację kilku roczników, chcąc osiągnąć wzrost sił zbrojnych o 50 tys. ludzi.

Przewiduje się, iż mobilizacja ta obejmie dalsze roczniki.

Jeszcze jedna dywizja na front.

Londyn, 9. 5. Z Tokio donoszą, iż cesarz japoński wyraził zgodę na wysłanie 5 dywizji lądowej do Szantungu. Obecnie siły japońskie na terytorjum Chin wynoszą 26 tysięcy ludzi.

Rozpoczęcie ofensywy.

Londyn, 9. 5. Pomiędzy Japonją a Chinami zapanował otwarty stan wojenny. Dowódca japońskich wojsk Tsinanfu wystosował do chińskich generałów krótkoterminowe ultimatum, domagające się opróżnienia strefy szerokości 20 km. na prawo i lewo od linii kolejowej prowincji Szantung, która ma być zajęta przez wojska japońskie. Chińczycy ultimatum odrzucili. Natychmiast po odrzuceniu ultimatum rozpoczęły się walki pomiędzy wojskami japońskimi i chińskimi na drugim froncie wzdłuż kolei.

Wojska japońskie rozpoczęły ofensywę przeciwko armji południowej. Krótko przed rozpoczęciem ofensywy powiadomił japoński generał konsulów państw obcych w Tsinanfu o konieczności przeniesienia obcych obywateli w bezpieczne miejsce i oddał do dyspozycji pociąg specjalny, który wywiózł 70 cudzoziemców z Tsinanfu.

Zacięte walki.

Londyn, 9. 5. Między wojskami japońskimi i chińskimi toczą się w dalszym ciągu krwawe walki na linii kolejowej Cynanfu—Tientsin. Artylerja japońska wysadziła w powietrze magazyny amunicji chińskiej oraz zestrzeliła 3 aeroplany armji południowo-chińskiej. Wojska narodowe chińskie otoczyły silniejsze oddziały Japończyków pod Cynanfu. Walki są w toku. Wojska japońskie, które nadeszły z pomocą osaczonym oddziałom, napotkały na silny opór przednich straży armji południowej. Pod miejscowo-

ścią Czengtin wywiązała się zacięta walka piechoty, która się jeszcze nie ukończyła. Wojska japońskie ściągają silniejsze oddziały artylerji.

Siły japońskie w Chinach.

Londyn, 9. 5. Donoszą tutaj, że dowództwo wojsk japońskich w Tsi-Nan-Fu odkomenderowało 5 kompanij piechoty do Tsing-Tso.

Z Tokio donoszą, że 7 torpedowców otrzymało rozkaz udania się do portów Kantonu i Su-Czau.

W dniach najbliższych do portów południowo-chińskich uda się dalszych cztery torpedowców.

W komunikacie oficjalnym rząd japoński ogłasza, iż wszelkie przedsięwzięte przezeń kroki wojenne w Chinach mają na celu jedynie ochronę interesów obywateli japońskich, tam zamieszkałych.

Należy dzielić się łupem.

Londyn, 9. 5. W tutejszych kołach oficjalnych panuje opinja, że brytyjski rząd nie sprzeciwi się zajęciu przez Japończyków Szantungu. Natomiast panuje tu przekonanie, że przeciw swój zgłoszą Stany Zjednoczone A. P.

„Daily Chronicle” uważa, iż Japonja ze względu na znaczny przyrost ludności, zmuszona jest uzyskać pewne punkty ekspansyjne w Chinach, jednakże — winna to czynić w porozumieniu z innymi mocarstwami.

Wielka bitwa pod Tsi-Nan-Fu.

Wiedeń, 9. 5. „Mittags Ztg.” donosi, że pomiędzy wojskiem japońskim a siłami wojsk południowo-chińskich, rozpoczęła się wielka bitwa. Wojska południowe w sile 100.000 ludzi, chcą odzyskać zajęte przez Japończyków Tsinanfu.

Rozbrajanie wojsk chińskich.

Szanghaj, 9. 5. Wojska japońskie w dalszym ciągu rozbrajają oddziały chińskie w Tsi-Nan-Fu i okolicach, przyczem w różnych miejscowościach wynikają walki. Japończycy zajęli most na rzece Zółtej i cały szereg innych punktów strategicznych. W Ko-Tjon o 24 klm. na wschód od Tsi-Nan-Fu 28-ma brygada japońska spotkała się z wojskami południowymi, których znaczną część, mimo gwałtownego oporu, rozbroiła.

Pod pruskim terrorem.

Królewiec. Zgłoszono na terenie Prus Wschodnich listę o 4 kandydatach polskich p. n. „Polska Partja Ludowa” (Polnische Volkspartei). Na

posiedzeniu komitetu wyborczego skreślono nazwę w języku polskim motywując, że język polski nie może być przyjęty przy nomenklaturze urzędowej.

Trzy po trzy międzynarodówki komunistycznej o zajściach 1-go maja w Warszawie.

Warszawa, 9 maja. Komitet wykonawczy międzynarodówki komunistycznej ogłosił odezwę w sprawie krwawych wypadków pierwszego maja w Warszawie. Odezwa zrzuca odpowiedzialność

na PPS. i przywódców II-iej międzynarodówki oraz wzywa komunistów Europy do masowych protestów przeciwko sprawcom tych krwawych zajść.

Waldemaras zawsze myśli o Wilnie.

Odrzuca ewent. pakt nieagresji między Polską a Litwą.

Kowno, 10. V. Na konferencji dziennikarskiej wyjaśnił Waldemaras swoje stanowisko względem polityki zagranicznej w stosunku do Polski, mówił Waldemaras, odczekać trzeba za-

kończenia obrad. Pakt nieagresji między Polską a Litwą, dopóki nie będzie załatwiona ostatecznie sprawa Wilna, nie będzie mógł być według Waldemarasa zawarty.

W Rumunii spokój.

Poselstwo rumuńskie wydało następujący komunikat:

„Poselstwo rumuńskie w Warszawie zaprzecza jaknajkategoryczniej wszelkim wiadomościom o wybuchu rewolucji w Rumunii.

Kongres opozycji w Alba Julia, który odbył się za pozwoleniem Rządu, zakończył się w najlepszym porządku. Po uchwaleniu rezolucji ze-

brani chłopci rozchodzili się spokojnie. Wszystkie wiadomości o krwawych starciach między chłopami a policją wojskiem, o rzekomym „marszu na Bukareszt” itd. należą do zakresu fantazji. Wiadomości te zostały rozpowszechnione przez korespondentów niektórych agencji zagranicznych, które zwykle przekręcają wszystko co się dzieje w Rumunii“.

Jaskrawy wyraz teutońskiego chamstwa.

Pobicie graczy polskich i znieważenie barw naszych na meczu w Gdańsku.

Gdańsk, 9 maja. „Gazeta Gdańska” donosi, że podczas meczu piłki nożnej między klubem polskim „Gedania” a klubem niemieckim z Nowego Portu, gracze niemieccy dotkliwie poturbowali na boisku 5 graczy polskich, czego „bezsronny” sędzia nie zauważył.

Ten sam bezstronny sędzia nie usiłował nawet przeszkodzić znieważeniu barw polskich.

Przy opuszczaniu boiska jeden z graczy niemieckich pobił 12-letniego chłopca Polaka bijąc go pięścią po twarzy. Zbir oddalił się spokojnie nie pociągnięty do odpowiedzialności

Powyższe fakty wzburzyły silnie opinię publiczną polską w wolnym mieście.

Niewinnie skazany i stracony Polak.

W 1925 roku stanął przed sądem przysięgłych w Neustrelitz w Meklemburgji jeńiec wojenny polskiej narodowości Jakubowski pod zarzutem morderstwa dokonanego na swoim rzekomo własnym dziecku. Pomimo, że Jakubowski do ostatniej chwili zapewniał o swojej niewinności i przysięgał, że stał się tylko ofiarą fatalnego zbiegu okoliczności, skazano go na śmierć i wyrok wykonano, choć widząc już kata przed sobą, skazaniec wzywał Boga na świadka że umiera niewinnie. Wkrótce potem pojawiły się pierwsze głosy w prasie, że zaszła tu straszliwa pomyłka sprawiedliwości, o czym w swoim czasie pisaliśmy.

Dopiero teraz oświadczyli na mocy staranych dochodzeń kierownik kryminalnej policji w Neustrelitz, radca rządowy Stending i psycholog dla spraw kryminalnych dr. Hans von Hentig z Monachjum, że rosyjski poddany jeńiec Jakubowski nie mógł być mordercą. Zaareztowano już trzech prawdziwych sprawców, których osadzono we więzieniu w Schönberg.

Prasa niemiecka nie tai, że wyrok wydany tylko na mocy poszlak świadczy wymowie o lekkomyślności sądu przysięgłych w tym wypadku.

Komunista pos. Sochacki będzie wydany sądom.

Warszawa, 10. V. Na dzisiejszym zebraniu komisji uchwalono większością głosów wydać sądom posła frakcji komunistycznej Sochackiego.

Gen. Sikorski wrócił do czynnej służby.

Warszawa. Były dowódca okręgu Lwów, gen. Sikorski wyjeżdża na kilkunastodniowy odpoczynek do Vtchy, po którym jak słychać ma powrócić do czynnej służby w armii.

Pożegnanie p. Wojewody Bnińskiego.

We wtorek 8 bm. odbyło się w Poznaniu o godz. 11-iej przed południem pożegnanie przez urzędników Województwa p. Wojewody Bnińskiego, który na własne żądanie został zwolniony ze służby państwowej. Imieniem urzędników przemawiał wicewojewoda p. Nikodemowicz, dziękując p. Wojewodzie za wytworzenie w ciągu całego jego urzędowania idealnego stosunku do podwładnych. P. Wojewoda Bniński w serdecznych słowach podziękował urzędnikom za życzliwą współpracę.

Możliwość eksportu pierza i puchu.

Państwowy Instytut Eksportowy prosi o zgłoszenie się pisemnie firm, zajmujących się eksportem pierza i puchu z podaniem ilości, jakości i cen lokalnych, zaznaczając, że otwierają się bardzo korzystne nowe źródła zbytu, o których P. I. E. udzielać będzie informacji tym firmom, które na większą skalę zajmą się eksportem tego artykułu i i posiadając wszelkie kwalifikacje tak zawodowe jak i finansowe, techniczne i t. p. zgłoszą się do P. I. E.

Eksport ziemniaków do Argentyny.

Niezależnie od nieznacznej produkcji własnej Argentyna importuje poważne ilości ziemniaków ze względu na szybkie degenerowanie się tej rośliny w glebie tamtejszej. Polska, jak wiadomo, jest drugim producentem i pierwszym eksporterem ziemniaków na rynku światowym. Naturalnym jest przeto, że rynek argentyński winien przedstawiać dla nas zainteresowanie, zwłaszcza, że pewna ilość towaru polskiego dociera do Argentyny i obecnie, lecz za pośrednictwem obcym. Przeciętny roczny import ziemniaków do Argentyny wynosi 7 tys. ton, z czego 5 tys. ton przeznaczone jest na konsumpcję i w 50 proc. pochodzi z Francji, zaś 2 tys. ton na cele nasienne, w czym 70 proc. pochodzi również z Francji. Większa część importu z Francji dotyczy towaru provenjencji polskiej, przyczem zarobek pośrednika przekracza cenę zakupu i transportu. Najbardziej poszukiwanymi na rynku argentyńskim są następujące gatunki ziemniaków: Roscot, Early—Rose i Hollandaise. Wysyłka następować musi w skrzyniach drewnianych, lekkich i nieszczelnych, wagi netto 30 kg. Sprzedaż odbywa się zwykle za gotówkę, przy płatności po okazaniu dokumentów transportowych, istnieje jednak możliwość uzyskania dogodniejszych warunków zarówno co do płatności, jak i dostawy. Naogół stosowane są do ziemniaków w Argentynie te same zwyczaje handlowe, co w Europie. — Cło od ziemniaków nie istnieje, natomiast przesyłki muszą być zaopatrzone w świadectwo zdrowotności, wydane przez Ministerstwo Rolnictwa. Bliższych informacji udziela Państwowy instytut Transportowy.

Czytajcie i rozpowszechniajcie „Głos Wąbrzeski“

ŻEBRAK NA TRONIE.

POWIEŚĆ PODŁUG KRONIK ANGIELSKICH.

Opowiedział Stefan Kowalski.

I.

Biedni i bogaci.

Nie bajkę mamy zamiar opowiedzieć naszym Czytelnikom, ale prawdziwe zdarzenie, zanotowane przez kroniki dworu angielskiego z przed lat przeszło trzydziestu. Czasy te były inne, jak dziś. Bogaty miał wszystkie prawa, biedak zaś nie miał nawet komu pożalić się na swój los nieszczęsny. Król miał władzę nieograniczoną, a każdy lord, czyli najwyższej postawiony magnat, mógł czynić ze swymi poddany, co mu się podobało.

W takich czasach w rodzinie biedaka, zowiącego się Kanty, przyszedł na świat chłopiec, któremu na chrzcie dano imię Tomasz. Zazwyczaj radują się rodzice z urodzenia dziecięcia, ale w tej nędznej lepiance robotniczej nikt się tym razem nie cieszył. Nawet matka, która nie wiedziała, co ma dać jeść dwom swoim córkom. Dla nich już nieraz zabrakło kasha chleba w domu, teraz zaś trzeba będzie pomyśleć o wyżywieniu trzeciego potomka. Westchnęła tylko biedna kobieta, owinęła dziecię w łachmany i ułożyła je na barłogu, zagładając doń od czasu do czasu. Ojciec ani się cieszył, ani smucił. Spojrzył raz tylko na chłopczyka, ruszył ramionami, a potem nacisnął kapelusz na oczy i wyszedł z domu.

Tak przywitano narodziny nędzarza.

W tym samym dniu, o tejże godzinie w wspaniałych salach królewskich, na bogatym łożu leżała żona króla Henryka VIII., a przy niej w złoczonej kołysce nowonarodzony książę Edward. Królowa spoczywała otoczona wygodami i dostatkami, marząc rozkosznie o przyszłości syna. Posadzka pokryta była puszystymi kobiercami, które tłumili najłżejszy odgłos kro-

ków. Ciężkie portyery, zwieszające się ponad oknami, sprawiały półmrok, potrzebny dla chorej.

Wraz z matką nowonarodzonego cieszył się naród, iż przybywał mu książę wyblagany u Boga, wyczekiwany przez ludzi. Dzień urodzin jego stał się dniem święta dla wszystkich. Dlatego król-rodzic czuł się najszczęśliwszy ze śmiertelników, królowa zaś dumna, iż wreszcie obdarzyła księciem-następcą królewską rodzinę i naród angielski. Znajomi i obcy padali sobie wspólnie w objęcia, łkając z nadmiaru szczęścia. W chatkach nędzarzy, zarówno jak i w pałacach, radoowano się i weselono. Ucztowano przez trzy dni i trzy noce. Radosna ta wieść rozniosła się po całym kraju lotem błyskawicy, która zgotowała radość i wesołość angielskiemu narodowi i całej rodzinie królewskiej.

Na placach i po ogrodach rozstawiono stoły z mięsami i beczki z napojami. Kto chciał, ten podchodził ku stołom, jadł, pił i weselił się wraz z innymi. Muzyki przygrywały do późnej nocy.

II.

Senne marzenia.

W czasie, kiedy się to działo, Londyn był już wielkim miastem, liczącym do stu tysięcy ludności; wewnętrzne jednak urządzenie miasta pozostawiało wiele do życzenia. Ulice były krzywe, błotniste, domy duże, drewniane.

Ojciec Toma mieszkał w najbiedniejszej dzielnicy miasta. Mieszkania własnego nie posiadał, lecz odnajmował stancjęk duszną, zakopconą, w nawpół rozwalonym domu, zamieszkiwanym przeważnie przez pijanych robotników, lub zgłodniałych, obszarpanych wostków, udających się na bijatyki i kradzieże do bogatych dzielnic miasta.

O ile matka i siostra Toma były dobrymi istotami, o tyle znów ojciec i babka jego nie mieli w sobie wiele cech ludzkich. Pijani od rana do nocy, swarzyli się pomiędzy sobą, wymyślając wzajemnie. Ojciec kradł, babka złorzeczyła i przeklinała.

Już w latach pachołących wygnano Toma na żebranie. Biada mu, skoro wrócił z pustymi rękoma! Wówczas przekleństwa i ciężka chłosta, spotykające od ojca i babki, dochodziły szczytu. Jedyne matka cierpiała nad biednym dzieckiem, wsuwając mu w rękę na pocieszenie jaki zachowany dlań okrawek, lub czerstwy kawałek chleba.

Ojciec - złodziej chciał zarówno i dzieci swoje nauczyć tego rzemiosła, jednakże nie udało mu się te nieuczciwe zamiary.

W tym samym domu, co i Kanty, mieszkał pewien książę - staruszek, zwany ojcem Andrzejem. Dzieciak bardzo często biegały do poczciwego starca. On to pierwszy udzielił Tomowi początków łaciny, oraz nauki czytania.

Największą uciechę sprawiały chłopcu książki. Nieraz zmęczony i nekany głodem, Tom długo w noc nie mógł zasnąć, marząc o czarodziejskich opowiadaniach, które w starych książkach ojca Andrzeja wyczytał. Leżąc na twardej słomie, przenosił się myślą, hen, gdzieś daleko do królewskich pałaców, przepelnionych orszakami strojnych pań i panów. I przed wzrokiem malca snuły się jak w kalejdoskopie wspaniałe czarodziejskie obrazy. Dniem i nocą roili mu się książęta i lordowie, we wspaniałych korokach i płaszczach, gronostajami podbitych. Nigdy wprawdzie w życiu nie widział prawdziwego księcia, ale zdawało mu się, że z tego, co czytał, będzie sobie umiał doskonale wyobrazić myśli i manieri takiego pana.

Wreszcie bawiąc się z dziećmi, Tom ułożył grę „w książęta“. Siebie mianował księciem, a rówieśnikom ponadawał imiona różnych sług królewskich i wtedy to czuł się ponad wyraz szczęśliwy. Rozkazywał swoim towarzyszom, karał ich za przewinienia, nagradzał za cnoty — jednym słowem starał się być dobrym „księciem“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Kasy Chorych przeciw walce z gruźlicą.

Zjazd przedstawicieli Kas Chorych województw Poznańskiego i Pomorskiego.

W dniu 4 maja br. odbył się w Poznaniu na sali Narodowego Uniwersytetu Robotniczego Zjazd przedstawicieli 56 Kas Chorych województw Poznańskiego i Pomorskiego, zwołany przez Okręgowy Związek Kas Chorych w Poznaniu.

Celem Zjazdu było zapoznanie przedstawicieli półtoramilionowej rzeszy ubezpieczonych obydwu województw z planem rozbudowy kasowego sanatorium dla płucno-chorych w Ludwikowie oraz ustalenie form zrealizowania i sfinansowania dzieła rozbudowy na podstawie planów, przygotowanych przez Związek Kas przy pomocy jednego z najwybitniejszych architektów p. prof. Krzyżanowskiego.

W Zjeździe obok 107 upoważnionych przedstawicieli Kas Chorych wzięli udział: pp. dyrektor Barański, przedstawiciel Władzy Nadzorczej nad Kasami, dyrektor Ogólnopolskiego Związku Kas Chorych w Warszawie, Osowski, członkowie Komitetu Opiniodawczego, wreszcie reprezentanci Związku Kas Nacz. Wilczyński, Komisarz Związku i Dr. Rudkowski — dyrektor Związku.

Zagaił obrady o godz. 11,30 p. nacz. Wilczyński przemówieniem powitalnym, jednocześnie krótko przedstawił cel i zadania Zjazdu.

Referaty o gruźlicy, sposobach jej leczenia i wartości sanatoriów, jako najważniejszego czynnika w walce z gruźlicą, oraz o planie rozbudowy sanatorium w Ludwikowie wygłosił p. Dr. Staroniewicz naczelny lekarz i dyrektor Sanatorium.

O działalności Związku Kas Chorych w roku ubiegłym, w szczególności o dotychczasowej działalności sanatorium i wysiłkach Związku około udoskonalenia tegoż sanatorium referował p. Dr. Rudkowski, dyrektor Związku, ilustrując swój referat licznymi cyframi, świadczącymi o intensywności i celowej akcji Związku.

Po wysłuchaniu referatów i dalszego przemówienia p. nacz. Wilczyńskiego, który zwrócił uwagę na ostatnio obserwowaną i nieuzasadnioną walkę kół turystycznych i pokrewnych z rozbudową sanatorium w Ludwikowie i po zaznajomieniu zebranych z opinią centralnych Władz Związku i kół fachowych, przystąpiono do dyskusji.

Rzeczowa i wyczerpująca dyskusja wykazała jednomyślny pogląd na sprawę rozbudowy, streszczający się w słowach: budować należy i to jak najprędzej, natomiast zacna Jego małżonka od lat wielu z wielkim poświęceniem pracuje na niwie humanitarnej w Tow. św. Wincentego a Paulo. Czcigodnym Jubilatowi życzymy z tej okazji szczęścia i wszelkiej pomyślności na dalszą drogę życia, składając życzenia równocześnie „Multos annos.”

Kronika kościelna.

Diecezja chełmińska.

— Pelplin. Przeniesieni zostali: Ks. wikariusz Ambroży Lewandowski z Radzyna do Chełmna, Ks. wikariusz Wiktor Lewandowski z Chełmna do Radzyna.

Wiadomości potoczne

Wąbrzeźno, dnia 11 maja

— **Srebrne gody małżeńskie.** Jutro w sobotę 12 bm. obchodzą swe srebrne gody małżeńskie kupiec-hurtownik p. **Paweł Piotrowski** wraz z swą żoną **Kezymierą z Wrzesińskich**. Szan. Solenizantce jednych najgorliwszych pracowników w Towarzystwie Bractwa Strzeleckiego i Tow. Podoficerów Rezerwy, oraz do innych Stowarzyszeń, natomiast zacna Jego małżonka od lat wielu z wielkim poświęceniem pracuje na niwie humanitarnej w Tow. św. Wincentego a Paulo. Czcigodnym Jubilatowi życzymy z tej okazji szczęścia i wszelkiej pomyślności na dalszą drogę życia, składając życzenia równocześnie „Multos annos.”

— **Wspólne śniadania szkolne.** Ministerstwo oświaty dąży do wprowadzenia w szkołach śniadań, wydawanych „na ciepło” uczniom podczas wielkiej paury. Nie wszędzie daje się to jednak przeprowadzić, a to głównie ze względu na brak odpowiednich lokali szkolnych. Obecny stan rzeczy w tej dziedzinie jest nader ujemny. Uczniowie często przynoszą śniadania w kieszeniach, bułki zawinięte zadrukowany i brudny papier. Ponadto jedni uczniowie muszą z zazdrością przyglądać się, jak ich bogatsi koledzy konsumują sardynki, łososie i inne smakołyki. Wprowadza to różniczkowanie do klas i często jest powodem bijatyk.

— **Przyjazd „Zimnych Świętych.”** Po suchym marcu (i kwietniu), pełnym słońca i ciepła, przyszedł maj mokry, widocznie, aby zadość stało się maksymie, że „będzie żyto kieby gaj.” Niestety jednak, ten maj mokry jest równocześnie zimny. Zaczęło się to niewinnie w nocy z niedzieli na poniedziałek, kiedy to spadł śnieg w Tatrach, a już w poniedziałek była niepogoda i w Wąbrzeźnie Wczorajszej nocy przyszła wi-

Po dyskusji przyjęto z aplauzem niemal jednomyślnie niżej podaną rezolucję:

Przedstawiciele Kas Chorych, należących do Okręgowego Związku Kas Chorych w Poznaniu, reprezentujących Kasy Województw Poznańskiego i Pomorskiego oraz wszystkich ubezpieczonych, do tych Kas należących i pracodawców w instytucjach tych reprezentowanych po wysłuchaniu referatów i sprawozdań Okręgowego Związku Kas Chorych w Poznaniu z zadowoleniem stwierdzają:

- I. że działalność wymienionego Związku odpowiada życzeniom zrzeszonych w Związku tym Kas Chorych, w szczególności, że akcja Związku Kas Chorych w walce z gruźlicą jest pożyteczna i celowa,
- II. że plan rozbudowy sanatorium jest koniecznością z punktu widzenia lekarskiego i społecznego. Na podstawie zaś posiadanych pełnomocnictw swych mocodawców Zarządów Kas Chorych jednomyślnie uważają za słuszne:
 - I. prosić Okręgowy Związek Kas Chorych, aby dzieło rozbudowy sanatorium dla płucno-chorych w Ludwikowie realizował w całej pełni i jaknajprędzej,
 - II. zaprotestować przeciw wielkim próbom uniemożliwiającym rozbudowę ze względów turystycznych i innych, uważając je za pozbawione jakichkolwiek podstaw słusznych i skierowane przeciw ogółowi ubezpieczonych i samym ubezpieczeniom społecznym,
 - III. wyrazić zadowolenie z poczynionych przez Związek Kas Chorych kroków w Władz Centralnych Związku, mających na celu realizację rozbudowy,
 - IV. wyrazić zgodę w imieniu reprezentowanych Kas Chorych na rozłożenie, niezbędnych na rozbudowę funduszy, na poszczególne Kasy Chorych, w stosunku słusznym przez Związek Kas Chorych uznanym za najwłaściwszy z uwzględnieniem zasad, przyjętych na niniejszym zjeździe, a mianowicie podwyższyć, począwszy od 1 czerwca 1928 r., składkę Kas Chorych na rzecz Związku o 1 proc. na okres 2 lat, przeznaczając dodatkowy 1 proc. na rzecz rozbudowy sanatorium w Ludwikowie. Rezolucja powyższa nie nakłada jakichkolwiek ciężarów na płacących składki, pokryta będzie bowiem z bieżących, normalnych dochodów Kasy.

chura z wiatrem zachodnim, która przyniosła też deszcz, a ponieważ w powietrzu jeszcze jest zimno, deszcz ten jest pomieszany ze śniegiem. Można się pocieszyć tylko tem, że zimno to jest przejściowem, jako że związane jest z terminem corocznej trzydniówki, t. zw. „zimnych Świętych:” Pankracego, Serwacego i Bonifacego, którzy przyjeżdżają na 12, 13 i 14 maja. Tak więc wczorajszy przejściowy śnieg jest niejako zapowiedzią ich przyjazdu. Że to zimno i niepogoda potwać może jeszcze parę dni, za to ręczy barometr który stoi dzisiaj wyjątkowo nisko. Trzeba mieć nadzieję, że poza owe parę dni ta zimna niepogoda się nie przeciągnie.

— **Kawalowo.** (Pogrzeb). W środę o godz. 10-tej rozpoczęła się żałobna Msza św. za śp. ks. T. Ziętarskiego. Mowę pogrzebową wygłosił ks. prob. Kownacki z Golubia. Słowa ks. K. wzmocniły obecnych do łez. Kondukt żałobny prowadził na miejscowy cmentarz ks. Ziętarski w asyście ks. Poćwiardowskiego z Torunia oraz ks. Mówińskiego z Wąbrzeźna. W pochodzie kroczyło około 40 księży, delegacje wszystkich miejscowych towarzystw, oraz liczni wierni. W pogrzebie brał udział również starosta powiatu wąbrzeskiego Dr. Prądziński. Porządek w pochodzie utrzymywały funkcjonariusze Policji Państwowej. — Niech spoczywa w pokoju.

— **Toruń.** (Zginął człowiek.) 5 bm. wydał się z domu 26-letni Franciszek Raszka, zamieszkały w Toruniu i do dnia dzisiejszego nie wrócił. Niewiadomo czy zachodzi tu wypadek morderstwa czy ucieczki.

— **Chełmża.** (Uroczystość poświęcenia i otwarcia nowego lokalu Pow. Kasy Chorych.) Jak wiadomo — biura i siedziba Powiatowej Kasy Chorych powiatu toruńskiego przeniesione zostały z Torunia do Chełmży. Z tej okazji odbyła się w środę, d. 2 bm. uroczystość poświęcenia nowego lokalu w Chełmży oraz jego otwarcie dla użytku publicznego. W uroczystości tej wzięli udział oprócz Dyrekcji i członków Zarządu Pow. Kasy Chorych, przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń p. dyr. Barański z Poznania, p. Wybiarski, komisarz Okręg. Kas Chorych z Poznania radca Wilczyński i dyrektor dr. Rudkowski z ramienia Województwa Pomorskiego i Starostwa

Krajowego dyrektor Woj. Urzędu Zdrowia dr. Krysiński, przedstawiciele sąsiednich Kas Chorych z Poznańskiego i Pomorza oraz liczni zaproszeni goście. Poświęcenia gmachu i całego zakładu dokonał miejscowy ks. prałat Szydzik. Po dokonanej ceremonii poświęcenia i po zwiedzeniu wspaniale i z najnowszym komfortem higienicznym urządzonego Zakładu, odbyło się wspólne śniadanie, podczas którego wygłoszono szereg toastów. Wieczorem wszyscy uczestnicy tej uroczystości udali się samochodami do Torunia, gdzie w restauracji hotelu „Polonia” odbył się wspólny obiad.

Zakład Kasy Chorych w Chełmży posiada wspaniale urządzone łazienki, natryski, oraz wżorowo wyposażone urządzenia terapeutyczne. Ponadto przy zakładzie znajduje się „Poradnia dla Matki i Dziecka”, oraz wydawanie mleka sterylizowanego dla niemowląt.

Wedle opinii fachowców Kasa Chorych w Chełmży jest obecnie na Pomorzu najlepiej urządzonej instytucją. Jest to głównie zasługą komisarza rządowego p. Sella, który swą energią i pracą w krótkim czasie doprowadził rozpoczęte dzieło do końca. Zasługi p. Sella podnosili również przedstawiciele władz jak i miasta.

— **Świecie.** (Ojcobójca.) W Świeciu wydarzył się straszny wypadek ojcobójstwa. 60-letni Franciszek Siemianuk utrzymywał od dłuższego czasu stosunki miłosne z pewną wiejską dziewczyną. Z tego powodu w rodzinie Siemianuka powstały ciągłe kłótnie i awantury. W ubiegły poniedziałek, kiedy Siemianuk wraz z kochanką był w karczmie, nagle syn jego Adolf, nie mówiąc ani słowa, strzelił 2-krotnie w stronę ojca. Siemianuk padł na miejscu. Młodego ojcobójcę aresztowano.

— **Kościerzyna.** (Okradzenie kasy stacyjnej.) Onegdaj w nocy na stacji kolejowej Lubianka w pow. kościerskim niewiadomo sprawcy dokonali kradzieży z włamaniem w kancelarii stacyjnej, skąd ukradli kilkaset złotych gotówką.

— **Tczew.** (Tajemniczy zgon.) W czoraj znaleziono leżącego na szosie tczewskiej opodal Czarnina jakiegoś młodzieńca, lat około 22, dającego słabe oznaki życia. Przewieziony do szpitala w Tczewie wkrótce zmarł. Nie znaleziono przy nim żadnych dokumentów. Policja zajęła się wyświetleniem tej tajemniczej sprawy.

— **Tczew.** (Na śladach zbrodni po 9 latach.) W Tczewie dokonano onegdaj w obecności komisji sądowej ekshumacji zmarłego przed 8-ciu laty na udar serca maszynisty Millera. Do urzędu prokuratorskiego wypłynęło doniesienie iż Miller został otruty.

RUCH TOWARZYSTW

— **Wąbrzeźno.** Baczność! Stowarzyszenie Kat. Młodzieży Żeńskiej w Wąbrzeźnie. W niedzielę dnia 13 bm. odbędzie się zebranie plenarne. O przybycie wszystkich druchen prosi. Zarząd

— **Wąbrzeźno.** Zebranie Tow. Ludowego odbędzie się w niedzielę 13 bm. zaraz po niesporach. Oprócz wykładu inne ważne sprawy przeto udział wszystkich członków jako członków konieczny. Nowi członkowie mogą się zawsze zgłaszać, celem ich przyjęcia.

B. Szczuka.

— **Wąbrzeźno.** Towarzystwo Katolickiej Czeladzi Rzemieślniczej. W niedzielę, dnia 13 bm. odbędzie się w starej salce o godz. 130 zebranie Tow. Kat. Czel. Rzem. Omawiana będzie wycieczka (Wniebowstąpienie Pańskie). Prosimy pamiętać o składkach miesięcznych potrzebnych na urządzenie... Kto nie zapłaci ten... Wiele lepiej zapłacić. Dowiedzieć się będzie można o tymczasowej zamianie kursu pisowni na coś z czego wszyscy członkowie będą mogli korzystać. Po krótkim zebraniu wspólna przechadzka. Punktualnych członków lubi Zarząd.

Notowania giełdy płodów roln. w Poznaniu

Notowania oficjalne z dnia 9. 5. 1928.

100 kg. w ładunkach wagonowych parytet Poznań

Zyto	51,50—53,00
Pszenica	51,50—52,50
Jęczmień brow.	49,00—51,00
Jęczmień zw.	—
Mąka żytnia 70%, z work. stan.	74,75—00,00
Mąka żytnia 65%, z work. stan.	75,00—00,00
Mąka pszeniana 65%, z work.	72,75—00,00
Owies.	42,50—44,50
Otręby żytnie	35,50—36,50
Otręby pszenne	32,50—33,50
Rzepak	63,00—70,00
Groch polny	—
Groch Victoria	60,00—62,00
Ziemniaki jadalne	0,00—0,00
Ziemniaki fabryczne 16%	6,10—6,30
Słoma prasowana	0,00—3,10
Siano luźne	0,00—5,50

Drukiem i nakładem „Głosu Wąbrzeskiego” (B. Szczuka Wąbrzeźno. Redaktor odpowiedzialny Bolesław Szczuka Wąbrzeźno. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada

„VESTA”

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń od Ognia i Gradobicia w Poznaniu.

Największe w Polsce Towarzystwo Ubezpieczeń Gradowych. Zbiór premii za rok 1927 zł 3.980.000,—
Wypłacono odszkodowań za lata 1924 — 1927 około 10 milionów.

Ubezpiecza ziemiopłody od gradobicia w/g różnych do wyboru korzystnych i praktycznych systemów: systemem repartycyjnym (z dopłatą) oraz systemami bez dopłaty.

Przyjmują wnioski i wystawiają polisy Oddziały:

w Grudziądzu, Plac 23 Stycznia 10, Bydgoszczy, ulica Dworcowa 73, Katowicach, ulica 3 Maja 36, Krakowie, ulica Straszewskiego 28, Lublinie, Krakowskie Przedmieście 39, Lwowie, ulica Długosza nr. 1, Poznaniu, ulica Ratajczaka 36, Warszawie, ulica Mazowiecka 13.

Na sezon letni?

Oxfordy na koszule dobry towar 0,95
Musliny ogromny wybór od 1,35
Krepony na sukienki mtr. 1,95
Ryps dobry gatunek „ 1,75
Liberty satyna wszystkie kol. „ 3,00
Jedwabie sztuczne najnow. desenie 3,40
Bengal jedwab do prania 5,95

DOM HANDLOWY
A. Grajkowski, Hallera 9

Przetarg przymusowy

Dnia 15 maja 1928 r. o godz. 9-ej przed poł. sprzedawać będą najczęściej dającymu za natychmiastową zapłatę gotówką u p. Ludwika Wiśniewskiego w Czystochlebiu

samochód („Ferd“)

Głowczewski, komornik sądowy Wąbrzeźno.

Państwowe Nadleśnictwo Konstanejewo.

Licytacja drewna użytkowego i opałowego odbędzie się w dniu 22. V. 28 na sali p. Karsza w Golubiu, zaś 24. V. 28 na sali p. Górskiego w Łobdowie.

Obie licytacje rozpoczną się o godz. 9-ej rano.

Sprzedawać się będzie około: 20 m³ budulec sosn. I—III kl. dragi sosnowe I—III kl., 150 mp. szczap i 60 mp. wałków z leśn. Torary, Mokry-Las i Bobrowisko. Płacić należy gotówką podz s licytacji.

Nadleśniczy.

Rozbić i wyrzucić

należy lichą wirówkę, która okrada rolnika z cennego tłuszczu mlecznego

zastąpić ją

prawdziwą dobrą wirówką, oryginalną szwedzką

Alva-Laval

Pomorskie Stowarzys. Rolniczo-Handlowe Wąbrzeźno

Ogłaszajcie się
w „Głosie Wąbrzeskim“

Kino - Teatr

w sobotę 12 i niedzielę 13 maja br.

Sensacja

Granica śmierci

Porywający dramat siły, sprytu i odwagi w 10 zajmujących aktach.

W roli głównej:

BUCK JONES

król sensacjonistów amerykańskich, znany z obrazu „Łódź Piracka“!

Nadprogram komedia
w 2-ach aktach

Moim Szanownym Klientom do łaskawej wiadomości, iż na ulicy Rynkowej w domu p. Betlejowskiego

otworzyłem miejsce zakupu jaj i masła

Największy dom eksportowy na Pomorzu
E. Goetz, Wąbrzeźno

SAPON

z „koszulką“
najlepszy środek do prania bielizny.
„A S A N“

do bielienia bielizny.
Środki podwarancją nieszkodliwe, od 20 lat chlubnie znane i nagrodzone złotymi medalami
Zważać oznak ochr. „Koszulka“ Do nabycia wszędzie
Chem. Fabr. „Ergasta“ C. Nawórski Starogard-Pomorze

R. WOJTECKI

Wytwórnia aparatów i części radjotechn
nagrodzona na wystawie w Poznaniu **SREBRNYM WIELKIM MEDALEM**

POLECA

odbiorniki 1—6 lamp. wykon. przez pierwszorzędn fachowców z głośną i czystą audycją,
słuchawki od 12,50 zł pocz.
kondensat. obrot. od 6 zł pocz.
głośniki, dobre od 36 zł 20 proc. pod.
akumulatory, bat. anod., skale zwykłe i mikrometr.
oraz wszystkie części do budowy aparatów najlepszych: jakości, po cenach niskich.

JAJA

masło i drób kupuje stale w każdej ilości

po najwyższych cenach dzienn.

Największy dom eksportowy tej branży na Pomorzu

Tel. 174 **E. Goetz** Wąbrzeźno-Pom

Dnia 4 maja br. znaleziono prosiaka

w lesie Pólko, majątn. Wronie. Właściciel może go odebrać za zwrotem kosztów wyżywienia u **Tobara** w Król. Nowej wsi powiat Wąbrzeźno

Zgubiono książeczkę wojskową którą **unieważniam**

Jan Lewandowski Osieczek

Potrzebny zaraz

uczeń

Znajomość języka niemieckiego w mowie i piśmie pożądana **ST. ŻURALSKI** skład bław. i konfekcji

2 uczni

z lepszej rodziny poszukuje od zaraz

Dom Handlowy

A. Grajkowski Hallera 9

Sól bydlęca

mieloną i w kawałkach poleca

W. Markuszewski Wąbrzeźno — Rynek

Powóz

kryty jak nowy (lando)

młóceknia (na prostą słomę)

i maneż na sprzedaż

Plebanka w Lipnicy

Sprawą zaufania

jest kupno lub reparacja zegarka, dlatego należy kupować wzgl. reparować tylko

u dobrego fachowca **E. Brzoska**

zegarmistrz Wąbrzeźno, Kościuski 7 obok apteki

Reklama

jest dźwignią handlu!

Miejska Kasa Oszczędności

w Wąbrzeźnie

pupilarnie pewna, za którą odpowiada miasto Wąbrzeźno swoim majątkiem

dyskontuje weksle kupieckie i rzemieślnicze

przyjmuje wkłady za dobrem oprocentowaniem od najmniejszej sumy

wydzierżawia safetki za niską opłatą

ST. PISZCZ

obrońca i zastępca procesowy
Wolności 55 Wąbrzeźno obok starostwa
TELEFON 74

Mając za sobą kilkoletnią praktykę, załatwiam oprócz spraw zakresu sądownictwa, również sprawy z dziedziny władz policyjno-administracyjnych.

Czeladnik kołodziejski na stałe zatrudnienie potrzebny

Riewe, Książki

Władysław Kujawa Wąbrzeźno

WYKONUJE

Instalacje elektryczne dla światła i siły — Naprawy przeżytych instalacji — Naprawy motorów i dynamomaszyn — Naprawy akumulatorów — Zakładanie dzwonków bezpieczeństwa przeciw włamaniu i kradzieży — Gromochrony i domowe telefony
Kosztorysy i ekspertyzy bezpłatnie

Sprzedam lub zamienię w Grudziądzu lub w Wąbrzeźnie zaraz

3 piętrowy dom

z 12 mieszkaniami

włącznie z przylegającym

pół morgowem polem

Franciszek Noga Świecie n/w ul. Klasztorna 12.

Kalendarze terminowe

dla pp. sołtysów są do nabycia w adm. Gł. Wąbrz.

Pończochy

Ogromny asortyment kolorów! Niedostępny wybór!

Bawelniane bardzo trwałe 0,75
Bawelniane Flor wszystkie kol. 0,90
Jedwabny Flor bardzo trwałe 2,25
Jedwab sztuczny do prania 2,75
Bemberger jedwab do prania 6,50
Jaston z podwójną mereżką 8,50

DOM HANDLOWY

A. Grajkowski, Hallera 9